

2026/70

9.1.2026

DECYZJA RADY (UE) 2026/70

z dnia 17 listopada 2025 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Rady Ministerialnej Wspólnoty Energetycznej w odniesieniu do zmian w Traktacie o Wspólnocie Energetycznej w celu odzwierciedlenia zmian w unijnym prawie ochrony środowiska

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Traktat o Wspólnocie Energetycznej (zwany dalej „traktatem”) został zawarty przez Unię w dniu 29 maja 2006 r. decyzją Rady 2006/500/WE⁽¹⁾ i wszedł w życie w dniu 1 lipca 2006 r.
- (2) Na mocy art. 12 traktatu zobowiązano poszczególne umawiające się strony do wdrażania dorobku prawnego w zakresie środowiska naturalnego zgodnie z harmonogramem dotyczącym wdrażania środków, określonym w załączniku II do traktatu.
- (3) W art. 16 traktatu wymieniono wykaz aktów Unii, które stanowią dorobek prawny w zakresie środowiska naturalnego (zwanym dalej „aktami Unii”), które są objęte traktatem.
- (4) Na podstawie art. 24 traktatu Wspólnota Energetyczna ma przyjąć środki dostosowujące dorobek prawny w dziedzinie środowiska opisanego w tytule II traktatu. Na podstawie art. 25 traktatu Wspólnota Energetyczna może przyjmować środki mające na celu wdrożenia zmian do dorobku prawnego opisanego w tytule II Traktatu, zgodnie z ewolucją prawa Unii.
- (5) Na mocy art. 79 traktatu Rada Ministerialna Wspólnoty Energetycznej (zwana dalej „Radą Ministerialną”), Stała Grupa Wysokiego Szczebla lub Rada Regulacyjna mają przyjąć środki na mocy tytułu II dotyczące wniosków Komisji Europejskiej. Zgodnie z art. 80 i 81 traktatu środki te przyjmuje Rada Ministerialna, Stała Grupa Wysokiego Szczebla lub Rada Regulacyjna większością oddanych głosów, przy czym każda z umawiających się stron dysponuje jednym głosem.
- (6) W odniesieniu do rozszerzenia wykazu aktów Unii objętych traktatem, decyzje w sprawie zmian przepisów tytułów od I do VII mają być podejmowane na podstawie art. 100 traktatu przez członków Rady Ministerialnej na zasadzie jednomyślności jej członków.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2006/500/WE z dnia 29 maja 2006 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Traktatu o Wspólnocie Energetycznej (Dz.U. L 198 z 20.7.2006, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2006/500/oj>).

- (7) W art. 16 traktatu nie uwzględniono jeszcze dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE⁽²⁾, dyrektywy Rady 92/43/EWG⁽³⁾, dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾ wraz z dyrektywą 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁵⁾, dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE⁽⁶⁾ oraz dyrektywą Komisji 2009/90/WE⁽⁷⁾. W rezultacie umawiające się strony nie są obecnie zobowiązane do wdrożenia tych dyrektyw. W związku z tym należy zaktualizować i rozszerzyć wykaz aktów Unii poprzez dodanie tych dyrektyw.
- (8) Aby zapewnić sprawiedliwą transformację energetyczną gwarantującą dodatkowe korzyści dla różnorodności biologicznej i uniknięcie pogorszenia stanu ochrony gatunków dzikiego ptactwa, konieczne jest dostosowanie dorobku prawnego Wspólnoty, opisanego w tytule II traktatu poprzez zmianę istniejącego odesłania do art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 79/409/EWG⁽⁸⁾ odesłaniem do dyrektywy 2009/147/WE w wykazie aktów Unii.
- (9) Ponadto, dyrektywa 92/43/EWG przewiduje ustrukturyzowane podejście do oceny i łagodzenia wpływu środowiskowego projektów energetycznych objętych zakresem Traktatu o Wspólnocie Energetycznej na różnorodność biologiczną i – wraz z dyrektywą 2009/147/WE – stanowi główny instrument prawny w prawie Unii służący realizacji międzynarodowych zobowiązań Unii wynikających z Konwencji berneńskiej o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk. W związku z tym konieczne jest rozszerzenie dorobku prawnego Wspólnoty, opisanego w tytule II traktatu poprzez dodanie dyrektywy 92/43/EWG do wykazu aktów Unii.
- (10) W związku z potrzebą zapewnienia kompleksowych ocen potencjalnego wpływu projektów energetycznych objętych zakresem traktatu na ekosystemy wodne umawiające się strony muszą zapewnić, aby wszystkie działania związane z sieciami energetycznymi planowano i prowadzono w taki sposób, aby zagwarantować zgodność z dyrektywą 2000/60/WE, w szczególności z jej art. 4. Na mocy tego przepisu państwa członkowskie mają wdrażać konieczne środki, aby zapobiec pogorszeniu się stanu części wód powierzchniowych, i wprowadzać środki w celu osiągnięcia dobrego stanu wód powierzchniowych, z zastrzeżeniem pewnych terminów i innych wyłączeń. W związku z tym konieczne jest rozszerzenie dorobku prawnego opisano w tytule II traktatu poprzez dodanie dyrektywy 2000/60/WE, jak również dyrektywy 2006/118/WE, dyrektywy 2008/105/WE i dyrektywy 2009/90/WE do wykazu aktów Unii.
- (11) Konieczne jest, aby Komisja przedstawiła niezbędne wnioski Radzie Ministerialnej.
- (12) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Ministerialnej na posiedzeniu w dniu 18 grudnia 2025 r. w odniesieniu do zmian traktatu.
- (13) Jeżeli Rada Ministerialna nie będzie w stanie przyjąć decyzji na posiedzeniu w dniu 18 grudnia 2025 r., powinno być możliwe przyjęcie takich decyzji w drodze korespondencji po 23. sesji Rady Ministerialnej, zgodnie z regulaminem Wspólnoty Energetycznej, bez konieczności podejmowania dalszej decyzji przez Radę, lub na następnym posiedzeniu Rady Ministerialnej w 2026 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

- (²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. U. L 20 z 26.1.2010, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj>).
- (³) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. L 206 z 22.7.1992, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).
- (⁴) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. L 327 z 22.12.2000, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj>).
- (⁵) Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu (Dz. U. L 372 z 27.12.2006, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/118/oj>).
- (⁶) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. U. L 348 z 24.12.2008, s. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/105/oj>).
- (⁷) Dyrektywa Komisji 2009/90/WE z dnia 31 lipca 2009 r. ustanawiająca, na mocy dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, specyfikacje techniczne w zakresie analizy i monitorowania stanu chemicznego wód (Dz. U. L 201 z 1.8.2009, s. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/90/oj>).
- (⁸) Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. U. L 103 z 25.4.1979, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1979/409/oj>).

Artykuł 1

Komisja przedkłada Radzie Ministerialnej Wspólnoty Energetycznej (zwanej dalej „Radą Ministerialną”) wniosek zawarty w załącznikach I, II i III do niniejszej decyzji (zwany dalej „wnioskiem”) dotyczący odpowiedniej zmiany Traktatu o Wspólnocie Energetycznej (zwanego dalej „traktatem”) w celu jego aktualizacji i rozszerzenia jego zakresu z uwzględnieniem zmian w unijnym prawie ochrony środowiska.

Artykuł 2

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Ministerialnej na posiedzeniu w dniu 18 grudnia 2025 r., lub, jeśli nie zostanie przyjęte na posiedzeniu, w drodze korespondencji lub na następnym posiedzeniu Rady Ministerialnej w 2026 r., przewiduje poparcie przyjęcia wniosku.

Artykuł 3

Przedstawiciele Unii w Radzie Ministerialnej mogą, bez konieczności przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji, uzgodnić niewielkie zmiany wniosku.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 listopada 2025 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

J. JENSEN

ZAŁĄCZNIK I

DECYZJA NR 20xx/XX/MC-EnC

RADY MINISTERIALNEJ WSPÓLNOTY ENERGETYCZNEJ

z dnia xx xx 202x

w sprawie zmiany Traktatu o Wspólnocie Energetycznej i wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa

RADA MINISTERIALNA WSPÓLNOTY ENERGETYCZNEJ,

uwzględniając Traktat o Wspólnocie Energetycznej, w szczególności jego art. 25, 79 i 81,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 2 Traktatu o Wspólnocie Energetycznej (zwanego dalej „traktatem”) jako jeden z głównych celów traktatu wskazano poprawę stanu środowiska naturalnego w związku z Sieciami Energetycznymi oraz powiązanej z tym efektywności wykorzystania energii w państwach będących umawiającymi się stronami.
- (2) W art. 12 traktatu zobowiązano poszczególne umawiające się strony do wdrażania dorobku prawnego w zakresie środowiska naturalnego zgodnie z harmonogramem dotyczącym wdrażania wspomnianych środków, określonym w załączniku II do traktatu.
- (3) W art. 16 traktatu wymieniono dorobek prawny w zakresie środowiska naturalnego objęty traktatem.
- (4) Zgodnie z tytułem II art. 24 traktatu Wspólnota Energetyczna ma podjąć środki w celu aktualizacji dorobku prawnego w zakresie środowiska naturalnego.
- (5) Art. 79 traktatu stanowi, że Rada Ministerialna, Stała Grupa Wysokiego Szczebla oraz Rada Regulacyjna przyjmują środki na mocy tytułu II dotyczące wniosków Komisji Europejskiej. Zgodnie z art. 80 i 81 traktatu środki te przyjmuje się większością oddanych głosów, przy czym każda z umawiających się stron dysponuje jednym głosem.
- (6) Art. 4 ust. 2 dyrektywy 2009/147/WE w sprawie ochrony dzikiego ptactwa wymieniono już w art. 16 pkt (iv) traktatu.
- (7) Trzeba zapewnić sprawiedliwą transformację energetyczną gwarantującą dodatkowe korzyści dla różnorodności biologicznej i uniknięcie pogorszenia stanu ochrony typów siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków na terenach o znaczeniu międzynarodowym i obszarach chronionych na szczeblu krajowym, na których występują typy siedlisk przyrodniczych i gatunki będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty.
- (8) Plany i przedsięwzięcia dotyczące sieci energetycznych, w kontekście traktatu, trzeba opracowywać w taki sposób, aby łagodzić lub – w razie konieczności – w możliwie największym stopniu ograniczać wszelkie negatywne skutki dla różnorodności biologicznej.
- (9) Art. 2 dyrektywy 2009/147/WE stanowi, że należy podejmować środki w celu zachowania populacji wszystkich gatunków ptactwa występujących naturalnie w stanie dzikim na europejskim terytorium państw członkowskich Unii.
- (10) W art. 4 ust. 4 zdanie drugie dyrektywy 2009/147/WE wprowadzono obowiązek dążenia do uniknięcia powstawania zanieczyszczenia lub pogorszenia warunków naturalnych siedlisk poza obszarami ochrony. Gatunki ptactwa występują w wielu miejscach i mogą się przemieszczać, należy więc zapewnić, aby podejmowano starania w celu ograniczenia oddziaływania sieci energetycznych poza obszarami chronionymi.
- (11) W art. 5 i 9 dyrektywy 2009/147/WE ustanowiono ramy ochrony wszystkich gatunków ptactwa występujących naturalnie w stanie dzikim na europejskim terytorium państw członkowskich Unii. Należy stosować zakazy wymienione w art. 5 tej dyrektywy do działań związanych z sieciami energetycznymi ze względu na wpływ, jaki mogą one mieć na naturalnie występujące gatunki dzikiego ptactwa. W ograniczonych przypadkach może być konieczne odstępstwo od tych zakazów, pod warunkiem że spełnione są wymagane kryteria.
- (12) Obszary chronione na podstawie dyrektywy 2009/147/WE podlegają wymogom art. 6 ust. 2, 3 i 4 dyrektywy 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory na mocy art. 7 tej dyrektywy. W art. 6 ust. 2, 3 i 4, poprzez wymogi zapobiegawcze i proceduralne, ustanowiono ramy dla zachowania i ochrony siedlisk i gatunków oparte na lokalizacji, co ma przyczynić się do zachowania lub odtworzenia, we właściwym stanie ochrony, siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków dzikiej fauny i flory będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty.

- (13) Plany i przedsięwzięcia w rozumieniu art. 6 dyrektywy 92/43/EWG mogą również odnosić się do Sieci Energetycznych i mieć znaczący wpływ na integralność terenów o znaczeniu międzynarodowym i obszarów chronionych na szczeblu krajowym, na których występują typy siedlisk przyrodniczych i gatunki będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty. W przypadkach gdy plany lub przedsięwzięcia dotyczące Sieci Energetycznych muszą jednak zostać zrealizowane z powodów o charakterze zasadniczym wynikających z nadrzędnego interesu publicznego, konieczne będzie zastosowanie środków kompensujących.
- (14) Dyrektywa 2009/147/WE wraz z dyrektywą 92/43/EWG stanowią główne instrumenty prawne w prawie Unii służące realizacji międzynarodowych zobowiązań Unii wynikających z Konwencji berneńskiej o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk (zwanej dalej „konwencją”). Narzędziem do realizacji ogólnych celów konwencji jest sieć Emerald obszarów o szczególnym znaczeniu dla ochrony, które mają być ustanawiane we wszystkich umawiających się stronach i państwach obserwatorach konwencji berneńskiej. Wszystkie umawiające się strony traktatu są również stronami konwencji, z wyjątkiem Kosowa⁽¹⁾. W każdym państwie będącym umawiającą się stroną konwencji berneńskiej wyznacza się obszary o szczególnym znaczeniu dla ochrony w ramach sieci Emerald oraz obszary kandydujące do tego miana. Sieć Emerald jest dalej rozwijana, ponieważ nadal istnieją luki i nie można jeszcze uznać jej za kompletną i wystarczającą do wsparcia realizacji celów konwencji.
- (15) Obszary prawnie chronione na mocy prawa krajowego mają doprowadzić do długoterminowej ochrony typów siedlisk i gatunków wraz z powiązanymi usługami ekosystemowymi i wartościami kulturowymi. Takie obszary znajdują się we wszystkich państwach będących umawiającymi się stronami traktatu.
- (16) Obszary Ramsar są to obszary wodno-błotne o znaczeniu międzynarodowym wyznaczone zgodnie z Konwencją ramsarską o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego (zwaną dalej „konwencją ramsarską”) – umową międzyrządową, której celem jest powstrzymanie utraty obszarów wodno-błotnych na całym świecie. Wszystkie umawiające się strony traktatu, z wyjątkiem Kosowa, są również stronami konwencji ramsarskiej i mają wyznaczone obszary Ramsar.
- (17) Traktat odnosi się do planów i przedsięwzięć, które są istotne dla wdrożenia dyrektywy 2009/147/WE, za sprawą odesłania do art. 6 i 7 dyrektywy 92/43/EWG. Zatem włączenie dyrektywy 2009/147/WE do dorobku prawnego w zakresie środowiska zapewni uwzględnienie ochrony gatunków ptactwa i ich siedlisk podczas opracowywania i realizowania planów i przedsięwzięć związanych z Sieciami Energetycznymi.
- (18) Art. 2, art. 4 ust. 4 zdanie drugie, art. 5 i art. 9 oraz załącznik I do dyrektywy 2009/147/WE nie zostały jeszcze włączone do dorobku prawnego Wspólnoty Energetycznej w zakresie środowiska, konieczne jest zatem dostosowanie istniejącego dorobku prawnego poprzez zastąpienie odniesienia do art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 79/409/EWG⁽²⁾ odniesieniem do dyrektywy 2009/147/WE⁽³⁾ do wykazu aktów Unii zawartego w art. 16 Traktatu.
- (19) Zgodnie z art. 94 traktatu instytucje są zobowiązane interpretować wszelkie terminy lub inne pojęcia wykorzystane w traktacie, które wywodzą się z prawa Unii, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (20) W wytycznych⁽⁴⁾ opisano, jak według Komisji należy rozumieć przepisy art. 6 dyrektywy 92/43/EWG, w tym stosować go w odniesieniu do dyrektywy 2009/147/WE, i jak należy stosować te przepisy w świetle odpowiedniego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz z uwzględnieniem doświadczeń wynikających z wdrażania dyrektywy siedliskowej w państwach członkowskich Unii.
- (21) Dorobek prawny w zakresie środowiska wymieniony w art. 16 traktatu oraz harmonogram wdrażania określony w załączniku II do traktatu powinny być dostosowane do prawa Unii dotyczącego ochrony przyrody w zakresie, w jakim odnosi się ono do Sieci Energetycznych.

⁽¹⁾ Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 oraz opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103 z 25.4.1979, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1979/409/oj>).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj>).

⁽⁴⁾ „Zarządzanie obszarami Natura 2000 – Przepisy art. 6 dyrektywy siedliskowej 92/43/EWG” (C/2018/7621) oraz zawiadomienie Komisji „Ocena planów i przedsięwzięć w odniesieniu do obszarów Natura 2000 – Wytyczne metodyczne dotyczące przepisów art. 6 ust. 3 i 4 dyrektywy siedliskowej 92/43/EWG” (C/2021/6913). oraz „Zawiadomienie Komisji w sprawie oceny planów i przedsięwzięć w odniesieniu do obszarów Natura 2000 – wytyczne metodologiczne dotyczące przepisów art. 6 ust. 3 i 4 dyrektywy siedliskowej 92/43/EWG” (C/2021/6913).

- (22) Grupa Zadaniowa ds. Środowiska podczas posiedzeń w dniach xxx i xxx szczegółowo przeanalizowała wniosek i zaleciła jego przyjęcie po wprowadzeniu szeregu dostosowań, które uwzględniono w niniejszej decyzji. Komisja Europejska zaakceptowała te dostosowania.
- (23) Stała Grupa Wysokiego Szczebła na posiedzeniach w dniach xxx i xxx opracowała niniejszą decyzję i zaproponowała jej przyjęcie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W Traktacie o Wspólnocie Energetycznej wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 16 pkt (iv) otrzymuje brzmienie:

„(iv) art. 2, art. 4 ust. 2 i ust. 4 zdanie drugie, art. 5 i art. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa oraz załącznik I do tej dyrektywy;”;

- 2) pkt 4 załącznika II otrzymuje brzmienie:

„4. Każda z Umawiających się Stron wdraża art. 2, art. 4 ust. 2 i ust. 4 zdanie drugie, art. 5 i art. 9 dyrektywy 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa oraz załącznik I do tej dyrektywy do dnia [pięć lat od daty przyjęcia niniejszej decyzji] r., bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z procesu przystąpienia do Unii i innych zobowiązań międzynarodowych.”.

Artykuł 2

1. Do celów tytułu II Traktatu o Wspólnocie Energetycznej art. 2 dyrektywy 2009/147/WE odczytuje się w następujący sposób:

„Umawiające się Strony podejmują wszelkie niezbędne środki w dziedzinie Sieci Energetycznych w celu zachowania populacji wszystkich gatunków ptactwa występujących naturalnie w stanie dzikim na terytorium Umawiających się Stron, do którego stosuje się Traktat o Wspólnocie Energetycznej, na poziomie, który odpowiada w szczególności wymogom ekologicznym, naukowym i kulturowym, mając na uwadze wymogi ekonomiczne i rekreacyjne lub w celu dostosowania populacji tych gatunków do tego poziomu.”.

2. Do celów tytułu II Traktatu o Wspólnocie Energetycznej art. 4 ust. 4 zdanie drugie dyrektywy 2009/147/WE odczytuje się w następujący sposób:

„Umawiające się Strony dążą również do uniknięcia powstawania zanieczyszczenia lub pogorszenia warunków naturalnych siedlisk gatunków ptaków w zakresie, w jakim odnosi się to do Sieci Energetycznych.”.

3. Do celów tytułu II Traktatu o Wspólnocie Energetycznej art. 5 dyrektywy 2009/147/WE odczytuje się w następujący sposób:

„Bez uszczerbku dla art. 9 Umawiające się Strony podejmują niezbędne środki w celu ustanowienia powszechnego systemu ochrony dla wszystkich gatunków ptactwa występujących naturalnie w stanie dzikim na europejskim terytorium Umawiających się Stron, do którego stosuje się Traktat o Wspólnocie Energetycznej, zabraniającego w szczególności:

- a) umyślnego zabijania lub chwytania jakimikolwiek metodami;
- b) umyślnego niszczenia lub uszkodzania ich gniazd i jaj lub usuwania ich gniazd;
- c) wybierania ich jaj dziko występujących oraz zatrzymania tych jaj, nawet gdy są puste;
- d) umyślnego płoszenia tych ptaków, szczególnie w okresie lęgowym i wychowu młodych, jeśli mogłoby to mieć znaczenie w odniesieniu do celów niniejszej dyrektywy;
- e) przetrzymywania ptactwa należącego do gatunków, na które polowanie i których chwytanie jest zabronione.”.

4. Do celów tytułu II Traktatu o Wspólnocie Energetycznej art. 9 dyrektywy 2009/147/WE odczytuje się w następujący sposób:

„1. Umawiające się Strony mogą odstąpić od art. 5, jeśli nie ma innego zadowalającego rozwiązania, z następujących przyczyn:

- a) — w interesie zdrowia i bezpieczeństwa publicznego,
 - w interesie bezpieczeństwa lotniczego,
 - w celu zapobiegania poważnym szkodom w odniesieniu do zbóż, inwentarza żywego, lasów, rybołówstwa i wód,
 - w celu ochrony flory i fauny;
- b) do celów badań i nauczania, repopulacji lub ponownego wprowadzania oraz dla wylęgu niezbędnego do powyższych celów;
- c) w celu zezwolenia, przy zachowaniu ściśle nadzorowanych warunków oraz na zasadach selektywnych, na chwytanie, przetrzymywanie lub inne legalne wykorzystywanie niektórych ptaków w małych ilościach.

2. Odstępstwa, o których mowa w ust. 1, muszą określać:

- a) gatunki, do których odstępstwa mają zastosowanie;
- b) dozwolone środki, sposoby lub metody chwytania lub zabijania;
- c) warunki ryzyka oraz okoliczności czasu i miejsca, w których przypadku takie odstępstwa mogą być przyznane;
- d) organ uprawniony do stwierdzania, że wymagane warunki zostały spełnione, oraz do decydowania, jakie środki, sposoby lub metody mogą być wykorzystywane, w ramach jakich limitów i przez kogo;
- e) kontrole, jakie będą przeprowadzone.

3. Corocznie Umawiające się Strony przekazują Sekretariatowi Wspólnoty Energetycznej (zwanemu dalej »Sekretariatem«) sprawozdanie dotyczące stosowania ust. 1 i 2. Sekretariat zapewnia, aby sprawozdania te były podawane do wiadomości publicznej.

4. Na podstawie dostępnych informacji oraz w szczególności informacji przekazanych zgodnie z ust. 3 Sekretariat zapewnia, aby skutki odstępstw określonych w ust. 1 nie były niezgodne z niniejszą dyrektywą. Sekretariat podejmuje właściwe kroki w tym celu.”.

Artykuł 3

1. Umawiające się strony wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 2, art. 4 ust. 4 zdanie drugie, art. 5 i art. 9 dyrektywy 2009/147/WE do dnia [pięć lat od daty przyjęcia niniejszej decyzji] r., bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z procesu przystąpienia do Unii i innych zobowiązań międzynarodowych. Niezwłocznie powiadamiają o tym Sekretariat Wspólnoty Energetycznej (zwany dalej »Sekretariatem”).

2. Przyjęte przez umawiające się strony środki, o których mowa w ust. 1, zawierają odniesienia do niniejszej decyzji i dyrektywy 2009/147/WE lub odniesienia takie towarzyszą ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takich odniesień określone są przez umawiające się strony.

3. Umawiające się strony przekazują Sekretariatowi tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą decyzją i dyrektywą 2009/47/WE.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia przez Radę Ministerialną.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do umawiających się stron Traktatu o Wspólnocie Energetycznej.

Sporządzono w [xxx], dnia [DATA] r.

W imieniu Rady Ministerialnej
(Przewodniczący/Przewodnicząca)

ZAŁĄCZNIK II

DECYZJA NR 20xx/XX/MC-EnC

RADY MINISTERIALNEJ WSPÓLNOTY ENERGETYCZNEJ

z dnia xx xx 202x r.

w sprawie zmiany Traktatu o Wspólnocie Energetycznej i wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory

RADA MINISTERIALNA WSPÓLNOTY ENERGETYCZNEJ,

uwzględniając Traktat o Wspólnocie Energetycznej, w szczególności jego art. 25, 79 i art. 100 pkt (i),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 2 Traktatu o Wspólnocie Energetycznej (zwanego dalej „traktatem”) jako jeden z głównych celów traktatu wskazano poprawę stanu środowiska naturalnego związanego z Sieciami Energetycznymi oraz powiązanej z tym efektywności wykorzystania energii w państwach będących umawiającymi się stronami.
- (2) W art. 12 Traktatu zobowiązano poszczególne umawiające się strony do wdrażania dorobku prawnego w zakresie środowiska naturalnego zgodnie z harmonogramem dotyczącym wdrażania wspomnianych środków, określonym w załączniku II do traktatu.
- (3) W art. 16 traktatu wymieniono dorobek prawny w zakresie środowiska naturalnego objęty traktatem.
- (4) Zgodnie z tytułem II art. 25 traktatu Wspólnota Energetyczna może przyjąć środki mające na celu wdrożenie zmian do dorobku prawnego określonego w tytule II, zgodnie z rozwojem prawa Unii Europejskiej.
- (5) Art. 79 traktatu stanowi, że Rada Ministerialna, Stała Grupa Wysokiego Szczebla oraz Rada Regulacyjna przyjmują środki na mocy tytułu II dotyczące wniosków Komisji Europejskiej.
- (6) Art. 100 pkt (i) traktatu stanowi, że Rada Ministerialna może, na zasadzie jednomyślności jej członków, zmienić przepisy tytułów od I do VII traktatu.
- (7) Trzeba zapewnić sprawiedliwą transformację energetyczną gwarantującą dodatkowe korzyści dla różnorodności biologicznej i uniknięcie pogorszenia stanu ochrony typów siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków na terenach o znaczeniu międzynarodowym i obszarach chronionych na szczeblu krajowym, na których występują typy siedlisk przyrodniczych i gatunki będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty.
- (8) Plany i przedsięwzięcia dotyczące Sieci Energetycznych, w kontekście traktatu, trzeba opracowywać w taki sposób, aby łagodzić lub – w razie konieczności – w możliwie największym stopniu ograniczać wszelkie negatywne skutki dla różnorodności biologicznej.
- (9) W art. 1 dyrektywy Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory zdefiniowano kluczowe pojęcia mające znaczenie dla interpretacji i wdrażania tej dyrektywy.
- (10) Jak określono w art. 2 dyrektywy 92/43/EWG, jej celem jest przyczynienie się do zapewnienia różnorodności biologicznej poprzez ochronę siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.
- (11) W art. 6 ust. 2, 3 i 4 dyrektywy 92/43/EWG, poprzez wymogi zapobiegawcze i proceduralne, ustanowiono ramy dla zachowania i ochrony siedlisk i gatunków oparte na lokalizacji, co ma przyczynić się do zachowania lub odtworzenia, we właściwym stanie ochrony, siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków dzikiej fauny i flory będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty.
- (12) Plany i przedsięwzięcia w rozumieniu art. 6 dyrektywy 92/43/EWG mogą również odnosić się do Sieci Energetycznych i mieć znaczący wpływ na integralność terenów o znaczeniu międzynarodowym i obszarów chronionych na szczeblu krajowym, na których występują typy siedlisk przyrodniczych i gatunki będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty. W przypadkach gdy plany lub przedsięwzięcia dotyczące Sieci Energetycznych muszą jednak zostać zrealizowane z powodów o charakterze zasadniczym wynikających z nadrzędnego interesu publicznego, konieczne będzie zastosowanie środków kompensujących.

- (13) Art. 6 ust. 2, 3 i 4 dyrektywy 92/43/EWG na mocy art. 7 tej dyrektywy ma zastosowanie również do obszarów specjalnej ochrony ustanowionych dla gatunków ptactwa, o których mowa w art. 4 ust. 2 dyrektywy 2009/147/WE w sprawie ochrony dzikiego ptactwa i które wymieniono w załączniku I do dyrektywy 2009/147/WE. W związku z tym należy sprawić, aby tereny chroniące te gatunki ptactwa na terytorium umawiających się stron także podlegały wymogom art. 6 ust. 2, 3 i 4 w dorobku prawnym w zakresie środowiska.
- (14) W art. 12, 13 i 16 dyrektywy 92/43/EWG ustanowiono ramy ścisłej ochrony gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty w całym ich naturalnym zasięgu, zarówno w obrębie obszarów chronionych, jak i poza nimi. Należy stosować zakazy wymienione w art. 12 i 13 tej dyrektywy do działań związanych z Sieciami Energetycznymi ze względu na wpływ, jaki te działania mogą mieć na gatunki będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty. W ograniczonych przypadkach może być konieczne odstępstwo od tych zakazów, pod warunkiem że spełnione są wymagane kryteria.
- (15) Dyrektywa 92/43/EWG wraz z dyrektywą 2009/147/WE stanowią główne instrumenty prawne w prawie Unii służące realizacji międzynarodowych zobowiązań Unii wynikających z Konwencji berneńskiej o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk (zwanej dalej „konwencją berneńską”). Narzędziem do osiągnięcia ogólnych celów konwencji jest sieć Emerald obszarów o szczególnym znaczeniu dla ochrony, które mają być tworzone we wszystkich umawiających się stronach i państwach obserwatorach konwencji. Wszystkie umawiające się strony Traktatu są również stronami konwencji, z wyjątkiem Kosowa.⁽¹⁾ W każdym państwie będącym umawiającą się stroną konwencji wyznacza się obszary o szczególnym znaczeniu dla ochrony w ramach sieci Emerald oraz obszary kandydujące do tego miana. Sieć Emerald jest dalej rozwijana, ponieważ nadal istnieją luki i nie można jeszcze uznać jej za kompletną i wystarczającą do wsparcia realizacji celów konwencji.
- (16) Obszary prawnie chronione na mocy prawa krajowego mają na celu doprowadzenie do długoterminowej ochrony typów siedlisk i gatunków wraz z powiązanymi usługami ekosystemowymi i wartościami kulturowymi. Takie obszary znajdują się we wszystkich państwach będących umawiającymi się stronami traktatu.
- (17) Obszary Ramsar są to obszary wodno-błotne o znaczeniu międzynarodowym wyznaczone zgodnie z Konwencją ramsarską o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego (zwaną dalej „konwencją ramsarską”) – umową międzyrządową, której celem jest powstrzymanie utraty obszarów wodno-błotnych na całym świecie. Wszystkie umawiające się strony traktatu, z wyjątkiem Kosowa, są również stronami konwencji ramsarskiej i mają wyznaczone obszary Ramsar.
- (18) Traktat dotyczy planów i przedsięwzięć, które są istotne dla wdrożenia dyrektywy 92/43/EWG, i włączenie jej do dorobku prawnego w zakresie środowiska zapewniłoby uwzględnienie ochrony przyrody podczas opracowywania i realizowania planów i przedsięwzięć związanych z Sieciami Energetycznymi.
- (19) Art. 1, 2, art. 6 ust. 2, 3 i 4, art. 12, 13, 16 oraz załączniki I, II i IV do dyrektywy 92/43/EWG nie zostały jeszcze włączone do dorobku prawnego Wspólnoty Energetycznej w zakresie środowiska, konieczne jest zatem rozszerzenie dorobku wspólnotowego poprzez dodanie dyrektywy 92/43/EWG do wykazu aktów Unii na mocy art. 16 traktatu.
- (20) Zgodnie z art. 94 traktatu instytucje są zobowiązane interpretować wszelkie terminy lub inne pojęcia wykorzystane w traktacie, które wywodzą się z prawa Unii, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (21) We wskazówkach opisano, jak według Komisji należy rozumieć przepisy dyrektywy 92/43/EWG i jak należy je stosować w świetle odpowiedniego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz z uwzględnieniem doświadczeń wynikających z wdrażania dyrektywy siedliskowej w państwach członkowskich Unii.⁽²⁾
- (22) Dorobek prawny w zakresie środowiska wymieniony w art. 16 oraz harmonogram wdrażania określony w załączniku II do traktatu powinny być dostosowane do prawa Unii dotyczącego ochrony przyrody w zakresie, w jakim odnosi się ono do Sieci Energetycznych.

⁽¹⁾ Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 oraz opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

⁽²⁾ „Zarządzanie obszarami Natura 2000 – Przepisy art. 6 dyrektywy siedliskowej 92/43/EWG” (C/2018/7621); zawiadomienie Komisji „Wytoczne dotyczące ścisłej ochrony gatunków zwierząt będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty na podstawie dyrektywy siedliskowej” (C/2021/7201 final); „Wytoczne Komisji dotyczące przepisów art. 6 dyrektywy siedliskowej”; oraz zawiadomienie Komisji „Ocena planów i przedsięwzięć w odniesieniu do obszarów Natura 2000 – Wytoczne metodyczne dotyczące przepisów art. 6 ust. 3 i 4 dyrektywy siedliskowej 92/43/EWG” (C/2021/6913).

- (23) Grupa Zadaniowa ds. Środowiska podczas posiedzeń w dniach xxx i xxx szczegółowo przeanalizowała wniosek i zaleciła jego przyjęcie po wprowadzeniu szeregu dostosowań, które uwzględniono w niniejszej decyzji. Komisja Europejska zaakceptowała te dostosowania.
- (24) Stała Grupa Wysokiego Szczebla na posiedzeniach w dniach xxx i xxx opracowała niniejszą decyzję i zaproponowała jej przyjęcie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W Traktacie o Wspólnocie Energetycznej wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 16 dodaje się pkt [XX] w brzmieniu:

„XX) art. 1, art. 2, art. 6 ust. 2, 3 i 4, art. 12, art. 13, art. 16 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory oraz załączniki I, II i IV do tej dyrektywy;”;

- 2) w załączniku II dodaje się punkt [XX] w brzmieniu:

„[XX]. Każda z Umawiających się Stron wdraża art. 1, art. 2, art. 6 ust. 2, 3 i 4, art. 12, art. 13 i art. 16 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa oraz dzikiej fauny i flory oraz załączniki I, II i IV do tej dyrektywy do dnia [pięć lat od daty przyjęcia niniejszej decyzji] r., bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z procesu przystąpienia do Unii i innych zobowiązań międzynarodowych.”.

Artykuł 2

1. Do celów tytułu II Traktatu o Wspólnocie Energetycznej art. 1 dyrektywy 92/43/EWG odczytuje się tak, jak zapisano w tej dyrektywie.

2. Do celów tytułu II Traktatu o Wspólnocie Energetycznej art. 2 dyrektywy 92/43/EWG odczytuje się w następujący sposób:

„1. Niniejsza dyrektywa ma na celu przyczynienie się do zapewnienia różnorodności biologicznej poprzez ochronę siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory na europejskim terytorium Umawiających się Stron, do którego stosuje się Traktat o Wspólnocie Energetycznej.

2. Środki podejmowane zgodnie z niniejszą dyrektywą mają na celu zachowanie lub odtworzenie, we właściwym stanie ochrony, siedlisk przyrodniczych oraz gatunków dzikiej fauny i flory będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty.

3. Środki podejmowane zgodnie z niniejszą dyrektywą uwzględniają wymogi gospodarcze, społeczne i kulturowe oraz cechy regionalne i lokalne.”.

3. Do celów tytułu II Traktatu o Wspólnocie Energetycznej art. 6 ust. 2, 3 i 4 dyrektywy 92/43/EWG odczytuje się w następujący sposób:

„2. Umawiające się Strony podejmują odpowiednie działania w celu uniknięcia na obszarach o szczególnym znaczeniu dla ochrony w ramach sieci Emerald i obszarach kandydujących do tego miana, obszarach Ramsar, obszarach chronionych na szczeblu krajowym, na których występują typy siedlisk przyrodniczych i gatunki wymienione, odpowiednio, w załącznikach I i II do dyrektywy 92/43/EWG, oraz obszarach chronionych na szczeblu krajowym, na których występują gatunki ptactwa, o których mowa w art. 4 ust. 2 dyrektywy 2009/147/WE i które wymieniono w załączniku I do tej dyrektywy, pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, jak również w celu uniknięcia niepokojenia gatunków, dla których zostały wyznaczone takie obszary, o ile to niepokojenie może mieć znaczenie w stosunku do celów niniejszej dyrektywy.

3. Każdy plan lub przedsięwzięcie dotyczące sieci energetycznych, które może w istotny sposób oddziaływać na obszary, o których mowa w ust. 2, zarówno oddzielnie, jak i w połączeniu z innymi planami lub przedsięwzięciami, podlega odpowiedniej ocenie jego skutków dla danego terenu z punktu widzenia założeń jego ochrony. W świetle wniosków wynikających z tej oceny oraz bez uszczerbku dla przepisów ust. 4 właściwe władze krajowe wyrażają zgodę na ten plan lub przedsięwzięcie dotyczące sieci energetycznych dopiero po upewnieniu się, że nie wpłynie on niekorzystnie na dany obszar oraz, w stosownych przypadkach, po uzyskaniu opinii całego społeczeństwa.

4. Jeśli pomimo negatywnej oceny skutków dla danego obszaru oraz braku rozwiązań alternatywnych, plan lub przedsięwzięcie dotyczące Sieci Energetycznych musi jednak zostać zrealizowane z powodów o charakterze zasadniczym wynikających z nadrzędnego interesu publicznego, w tym interesów mających charakter społeczny lub gospodarczy, Umawiająca się Strona stosuje wszelkie środki kompensujące konieczne do zapewnienia ochrony ogólnej spójności jej sieci obszarów, o których mowa w ust. 2. O przyjętych środkach kompensujących Umawiająca się Strona informuje Sekretariat Wspólnoty Energetycznej (zwany dalej »Sekretariatem«).

Jeżeli dany obszar obejmuje typ siedliska przyrodniczego i/lub jest zamieszkały przez gatunek o znaczeniu priorytetowym, jedyne względy, na które można się powołać, to względy odnoszące się do zdrowia ludzkiego lub bezpieczeństwa publicznego, korzystnych skutków o podstawowym znaczeniu dla środowiska lub, po wyrażeniu opinii przez Sekretariat, innych powodów o charakterze zasadniczym wynikających z nadrzędnego interesu publicznego.”.

4. Do celów tytułu II Traktatu o Wspólnocie Energetycznej art. 12 dyrektywy 92/43/EWG odczytuje się w następujący sposób:

„1. Umawiające się Strony podejmą wymagane środki w celu ustanowienia systemu ścisłej ochrony gatunków zwierząt wymienionych w załączniku IV lit. a) w ich naturalnym zasięgu, zakazujące:

- a) jakichkolwiek form celowego chwytania lub zabijania okazów tych gatunków dziko występujących;
- b) celowego niepokojenia tych gatunków, w szczególności podczas okresu rozrodu, wychowu młodych, snu zimowego i migracji;
- c) celowego niszczenia lub wybierania jaj;
- d) pogarszania stanu lub niszczenia terenów rozrodu lub odpoczynku.

2. W odniesieniu do tych gatunków Umawiające się Strony wprowadzają zakaz przetrzymywania, transportu, sprzedaży lub wymiany oraz oferowania do sprzedaży lub wymiany okazów pozyskanych ze stanu dzikiego, z wyjątkiem tych pozyskanych legalnie przed wprowadzeniem w życie niniejszej dyrektywy.

3. Zakazy przewidziane w ust. 1 lit. a) i b) i w ust. 2 odnoszą się do wszystkich etapów życia tych zwierząt, do których stosuje się niniejszy artykuł.

4. Umawiające się Strony ustanawiają system monitorowania przypadkowego chwytania lub zabijania gatunków zwierząt wymienionych w załączniku IV lit. a). W świetle zebranych informacji Umawiające się Strony podejmują dalsze badania lub środki ochronne, wymagane w celu zapewnienia, aby przypadkowe chwytanie i zabijanie nie miało znacznego negatywnego wpływu na te gatunki.”.

5. Do celów tytułu II Traktatu o Wspólnocie Energetycznej art. 13 dyrektywy 92/43/EWG odczytuje się w następujący sposób:

„1. Umawiające się Strony podejmą wymagane środki w celu ustanowienia systemu ścisłej ochrony gatunków roślin, wymienionych w załączniku IV lit. b), zakazujące:

- a) celowego zrywania, zbierania, ścinania, wrywania lub niszczenia roślin tych gatunków w ich naturalnym zasięgu, dziko występujących;
- b) przetrzymywania, transportu, sprzedaży lub wymiany oraz oferowania do sprzedaży lub wymiany okazów tych gatunków pozyskanych ze stanu dzikiego, z wyjątkiem okazów pozyskanych legalnie przed wprowadzeniem w życie niniejszej dyrektywy.

2. Zakazy określone w ust. 1 lit. a) i b) odnoszą się do wszystkich stadiów biologicznego cyklu roślin, do których stosuje się niniejszy artykuł.”.

6. Do celów tytułu II Traktatu o Wspólnocie Energetycznej art. 16 dyrektywy 92/43/EWG odczytuje się w następujący sposób:

„1. Pod warunkiem że nie ma zadowalającej alternatywy i że odstępstwo nie jest szkodliwe dla zachowania populacji danych gatunków we właściwym stanie ochrony w ich naturalnym zasięgu, Umawiające się Strony mogą wprowadzić odstępstwa od przepisów art. 12 i 13:

- a) w interesie ochrony dzikiej fauny i flory oraz ochrony siedlisk przyrodniczych;
- b) aby zapobiec poważnym szkodom, w szczególności w odniesieniu do upraw, zwierząt gospodarskich, lasów, połowów ryb, wód oraz innych rodzajów własności;

- c) w interesie zdrowia i bezpieczeństwa publicznego lub z innych powodów o charakterze zasadniczym wynikających z nadrzędnego interesu publicznego, w tym z powodów o charakterze społecznym lub gospodarczym oraz powodów związanych z korzystnymi skutkami o podstawowym znaczeniu dla środowiska;
- d) do celów związanych z badaniami i edukacją, z odbudową populacji i ponownym wprowadzeniem określonych gatunków oraz dla koniecznych do tych celów działań reprodukcyjnych, włączając w to sztuczne rozmnażanie roślin;
- e) aby umożliwić, w ściśle nadzorowanych warunkach, w sposób wybiórczy i w ograniczonym stopniu, pozyskiwanie lub przetrzymywanie niektórych okazów gatunków wymienionych w załączniku IV, w ograniczonej liczbie określonej przez właściwe władze krajowe.

2. Umawiające się Strony co dwa lata przesyłają Sekretariatowi, w formie ustalonej przez Komitet ds. Ochrony Siedlisk Przyrodniczych oraz Dzikiej Fauny i Flory (komitet ds. siedlisk), sprawozdanie na temat odstępstw stosowanych na mocy ust. 1. Sekretariat wydaje swoją opinię na temat tych odstępstw w maksymalnym terminie dwunastu miesięcy od otrzymania sprawozdania i przedstawia ją Grupie Zadaniowej ds. Środowiska. Sekretariat zapewnia, aby sprawozdania te były podawane do wiadomości publicznej.

3. W sprawozdaniach podaje się:

- a) gatunki, które podlegają odstępstwom, i powód odstępstwa, w tym charakter zagrożenia, w stosownych przypadkach, wraz z odniesieniem do odrzuconych rozwiązań alternatywnych i wykorzystanych danych naukowych;
- b) środki, przyrządy lub metody chwytania bądź zabijania gatunków zwierząt, na które wydano pozwolenie, oraz powody ich wykorzystania;
- c) okoliczności wskazujące, kiedy i gdzie dopuszczono takie odstępstwa;
- d) organ upoważniony do oświadczenia i sprawdzania, czy wymagane warunki są spełnione, oraz decydowania, które środki, przyrządy lub metody mogą być stosowane, w jakich granicach i przez jakie jednostki, a także kto ma wykonać dane zadanie;
- e) stosowane środki nadzoru oraz uzyskane wyniki.”.

Artykuł 3

1. Umawiające się strony wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1, art. 2, art. 6 ust. 2, 3 i 4, art. 12, art. 13 i art. 16 dyrektywy 92/43/EWG oraz załączników I, II i IV do tej dyrektywy do dnia [pięć lat od daty przyjęcia niniejszej decyzji] r., bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z procesu przystąpienia do Unii i innych zobowiązań międzynarodowych. Niezwłocznie powiadamiają o tym Sekretariat Wspólnoty Energetycznej (zwany dalej „Sekretariatem”).

2. Przyjęte przez umawiające się strony środki, o których mowa w ust. 1, zawierają odniesienia do niniejszej decyzji i dyrektywy 92/43/EWG lub odniesienia takie towarzyszą ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takich odniesień określone są przez umawiające się strony.

3. Umawiające się strony przekazują Sekretariatowi tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą decyzją i dyrektywą 92/43/EWG.

Artykuł 4

Jeżeli plany lub przedsięwzięcia dotyczące Sieci Energetycznych prowadzą do wydania opinii zgodnie z art. 6 ust. 4 dyrektywy 92/43/EWG, za sprawą odniesienia do niniejszej decyzji, umawiająca się strona, na której terytorium plan lub przedsięwzięcie ma zostać zrealizowane, przesyła Sekretariatowi w możliwie najkrótszym czasie między innymi:

- a) opis planu lub przedsięwzięcia;
- b) wszelkie istotne informacje na temat jego wpływu na typy siedlisk o znaczeniu priorytetowym lub gatunki o znaczeniu priorytetowym, na które oddziałuje, w tym ustalenia i wnioski z odpowiedniej oceny.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia przez Radę Ministerialną.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do umawiających się stron Traktatu o Wspólnocie Energetycznej.

Sporządzono w [xxx] dnia [DATA] r.

W imieniu Rady Ministerialnej
(Przewodniczący/Przewodnicząca)

ZAŁĄCZNIK III

DECYZJA NR 20xx/XX/MC-EnC

RADY MINISTERIALNEJ WSPÓLNOTY ENERGETYCZNEJ

z dnia xx xx 202x r.

w sprawie zmiany Traktatu o Wspólnocie Energetycznej i wdrożenia dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, dyrektywy 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej oraz dyrektywy Komisji 2009/90/WE z dnia 31 lipca 2009 r. ustanawiającej specyfikacje techniczne w zakresie analizy i monitorowania stanu chemicznego wód

RADA MINISTERIALNA WSPÓLNOTY ENERGETYCZNEJ,

uwzględniając Traktat o Wspólnocie Energetycznej, w szczególności jego art. 25, 79 i art. 100 pkt (i),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 2 Traktatu o Wspólnocie Energetycznej (zwanego dalej „traktatem”) jako jeden z głównych celów traktatu wskazano poprawę stanu środowiska naturalnego związanego z Sieciami Energetycznymi oraz powiązanej z tym efektywności wykorzystania energii w państwach będących umawiającymi się stronami.
- (2) W art. 12 traktatu zobowiązano poszczególne umawiające się strony do wdrażania dorobku prawnego w zakresie środowiska naturalnego zgodnie z harmonogramem dotyczącym wdrażania wspomnianych środków, określonym w załączniku II do traktatu.
- (3) W art. 16 traktatu wymieniono dorobek prawny w zakresie środowiska naturalnego objęty traktatem.
- (4) Zgodnie z tytułem II art. 25 traktatu Wspólnota Energetyczna może przyjąć środki mające na celu wdrożenie zmian do dorobku prawnego określonego w tytule II, zgodnie z rozwojem prawa Unii Europejskiej.
- (5) Art. 79 traktatu stanowi, że Rada Ministerialna, Stała Grupa Wysokiego Szczebla oraz Rada Regulacyjna przyjmują środki na mocy tytułu II dotyczące wniosków Komisji Europejskiej.
- (6) Art. 100 traktatu stanowi między innymi, że decyzje w sprawie zmian przepisów tytułów od I do VII są podejmowane na zasadzie jednomyślności członków Traktatu o Wspólnocie Energetycznej.
- (7) Przyspieszenie krajowych przedsięwzięć dotyczących energii ze źródeł odnawialnych we Wspólnocie Energetycznej jest konieczne do osiągnięcia celów umawiających się stron na 2030 r. w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych i wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych określonych w rozporządzeniu (UE) 2018/1999 ⁽¹⁾.
- (8) Duża liczba istniejących przedsięwzięć i działań związanych z Sieciami Energetycznymi, w zakresie energii zarówno odnawialnej, jak i nieodnawialnej, może mieć znaczący negatywny wpływ na stan ekosystemów wodnych. Ponadto w państwach będących umawiającymi się Stronami przewiduje się zwiększone ryzyko szkód w takich ekosystemach w związku z przewidywanym upowszechnieniem energii odnawialnej, w tym energii wodnej, wodoru i wydobywania surowców krytycznych do celów związanych z energią.
- (9) Wiele rodzajów przedsięwzięć i działań dotyczących Sieci Energetycznych zależy, choć w różnym stopniu, od dostępności właściwej ilości wody odpowiedniej jakości. Niedobór wody już wpływa na wytwarzanie i niezawodność energii; dalsze ograniczenia mogą podważać fizyczną, ekonomiczną i środowiskową zasadność przyszłych przedsięwzięć i operacji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj>).

- (10) W kontekście Konferencji Wodnej ONZ z 2023 r. Unia przedstawiła swoją wizję osiągnięcia do 2050 r. globalnej odporności wodnej, zapewniającej wszystkim bezpieczeństwo wodne. Aby wytyczyć drogę do osiągnięcia tego celu, w dniu 4 czerwca 2025 r. Unia przyjęła europejską strategię odporności gospodarki wodnej ⁽²⁾.
- (11) Należy zapewnić sprawiedliwą transformację energetyczną opartą na ochronie i poprawie stanu zasobów wodnych oraz zapobieganiu pogorszeniu stanu ekosystemów wodnych.
- (12) Należy sprawić, aby przygotowywanie i zatwierdzanie przedsięwzięć związanych z Sieciami Energetycznymi, a także bieżące działania, w kontekście traktatu, stanowiły część ogólnych wysiłków na rzecz ochrony i poprawy stanu zasobów wodnych, i przedsięwzięcia te trzeba planować w taki sposób, aby zapobiegać wszelkim negatywnym skutkom dla stanu części wód lub, w razie konieczności, ograniczać je w możliwie największym stopniu.
- (13) Celem dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ jest ustalenie ram dla ochrony śródlądowych wód powierzchniowych, wód przejściowych, wód przybrzeżnych oraz wód podziemnych, w tym poprzez (i) zapobieganie dalszemu pogarszaniu oraz ochronę i poprawę stanu ekosystemów wodnych, a także (ii) propagowanie zrównoważonego korzystania z wód opartego na długoterminowej ochronie dostępnych zasobów wodnych.
- (14) Umawiające się strony muszą zapewnić, aby wszystkie działania związane z Sieciami Energetycznymi były planowane i prowadzone w taki sposób, aby zagwarantować zgodność z dyrektywą 2000/60/WE, w szczególności art. 4 tej dyrektywy, który określa jej główne cele i stanowi, że państwa członkowskie mają wdrażać środki konieczne, by zapobiec pogorszeniu się stanu części wód, i wprowadzać środki w celu osiągnięcia dobrego stanu wód, bez uszczerbku dla szeregu wyłączeń czasowych i innych. Na obecnym etapie rozwoju prawa Unii dobry stan w odniesieniu do części wód podziemnych oznacza dobry stan chemiczny i ilościowy, podczas gdy w przypadku części wód powierzchniowych wymaga to dobrego stanu ekologicznego lub dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego.
- (15) Aby ocenić potencjalny wpływ istniejących i nowych przedsięwzięć związanych z energią na stan części wód, trzeba znać ich bieżący stan na podstawie regularnego monitorowania. Ponieważ proces monitorowania i klasyfikacji części wód to proces ciągły, a przedsięwzięcia związane z energią już wpłynęły na wiele części wód i nie da się wskazać *a priori* wszystkich części wód, na które będą oddziaływać nowe przedsięwzięcia związane z energią, umawiające się strony powinny monitorować i klasyfikować wszystkie części wód na swoim terytorium.
- (16) Ocena stanu wód wymaga wprowadzenia stałego i ustrukturyzowanego systemu monitorowania części wód, wyboru miejsc monitorowania i elementów jakości, które mają być monitorowane, na podstawie wstępnej oceny wszystkich oddziaływań i skutków. Ocena stanu części wód, na które mogą wpływać przedsięwzięcia związane z energią, jest kompleksowym działaniem, które byłoby niepełne, gdyby ograniczało się do oddziaływań i skutków wynikających z tych przedsięwzięć. W związku z tym umawiające się strony powinny oceniać oddziaływania i skutki wszystkich działań potencjalnie wpływających na stan części wód.
- (17) W celu zapewnienia, aby ani istniejące, ani nowe przedsięwzięcia związane z energią nie pogarszały stanu części wód ani nie wpływały na ich zdolność do osiągnięcia dobrego stanu, zgodnie z art. 4 dyrektywy 2000/60/WE, lub – w przypadkach gdy jest to nieuniknione i odpowiednio uzasadnione – minimalizujących negatywny wpływ tych przedsięwzięć umawiające się strony powinny wskazać wszystkie środki niezbędne do osiągnięcia dobrego stanu części wód i wybrać najbardziej opłacalne połączenie środków służące realizacji celów tej dyrektywy, obejmujące środki wpływające na działania, które nie są związane z Sieciami Energetycznymi, ale oddziałują na stan części wód, na które wpływają nowe lub istniejące przedsięwzięcia związane z sieciami energetycznymi.
- (18) Ponieważ dobry stan części wód zależy od połączenia środków dotyczących poszczególnych działań wpływających na te części wód i wszystkie te środki współdziałają ze sobą przy realizacji celu, jakim jest osiągnięcie dobrego stanu części wód, umawiające się strony powinny określić środki w odniesieniu do wszystkich działań, w tym niezwiązanych z energią, aby umożliwić podejmowanie decyzji na podstawie najbardziej opłacalnego połączenia środków służącego osiągnięciu dobrego stanu części wód i wpływającego na różne działania w tym samym dorzeczu.

⁽²⁾ COM(2025) 280 final Europejska strategia odporności gospodarki wodnej.

⁽³⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj>).

- (19) Umawiające się strony powinny zatem wykonać analizy charakterystyki dorzecza oraz wpływu działalności człowieka, jak również analizę ekonomiczną korzystania z wód, zgodnie z art. 5 dyrektywy 2000/60/WE. Postęp w stanie wód powinien być monitorowany w sposób systematyczny i porównywalny w całej Wspólnocie Energetycznej, zgodnie z art. 8 dyrektywy 2000/60/WE. Informacja taka jest konieczna celem określenia odpowiedniej podstawy dla umawiających się stron do opracowania, zgodnie z art. 11 dyrektywy 2000/60/WE, programów środków dla osiągnięcia celów ustalonych na mocy tej dyrektywy. W celu zapewnienia spójnego i skutecznego wdrożenia dyrektywy 2000/60/WE umawiające się strony powinny opracowywać plany gospodarowania wodami w dorzeczu i co sześć lat przekazywać je Sekretariatowi, zgodnie z art. 13, 14 i 15 dyrektywy 2000/60/WE. Plany te powinny określać, na podstawie ustalonego stanu poszczególnych części wód, środki, jakie zostaną wdrożone w ramach sześcioletniego planu gospodarowania wodami w dorzeczu w celu osiągnięcia dobrego stanu i uniknięcia pogorszenia sytuacji.
- (20) Biorąc pod uwagę możliwy wpływ działań związanych z Sieciami Energetycznymi na stan chemiczny części wód, konieczne jest stosowanie przepisów regulujących dobry stan chemiczny wód podziemnych i wód powierzchniowych zawartych w, odpowiednio, dyrektywie 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾ oraz dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE⁽⁵⁾. W dyrektywie 2006/118/WE ustanowiono kryteria oceny dobrego stanu chemicznego wód podziemnych, kryteria służące identyfikacji i odwróceniu znaczących i utrzymujących się trendów wzrostowych oraz kryteria służące definiowaniu początkowych punktów odwrócenia takich trendów. W dyrektywie 2008/105/WE ustanowiono środowiskowe normy jakości dla substancji priorytetowych i pewnych innych substancji zanieczyszczających, których to norm należy przestrzegać w celu osiągnięcia dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych.
- (21) Wyżej wspomniane dyrektywy uzupełnia dyrektywa Komisji 2009/90/WE⁽⁶⁾ ustanawiająca specyfikacje techniczne w zakresie analizy i monitorowania stanu chemicznego wód.
- (22) Traktat dotyczy przedsięwzięć istotnych dla wdrożenia dyrektywy 2000/60/WE, której włączenie do dorobku prawnego w zakresie środowiska zapewniłoby uwzględnienie ochrony, poprawy stanu i zapobiegania pogorszeniu stanu ekosystemów wodnych podczas planowania i realizowania przedsięwzięć związanych z Sieciami Energetycznymi.
- (23) Dyrektywa 2000/60/WE, dyrektywa 2006/118/WE, dyrektywa 2008/105/WE i dyrektywa Komisji 2009/90/WE nie zostały jeszcze włączone do dorobku prawnego Wspólnoty Energetycznej w zakresie środowiska naturalnego, konieczne jest zatem rozszerzenie dorobku wspólnotowego poprzez dodanie dyrektywy 2000/60/WE wraz z dyrektywą 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE oraz dyrektywą Komisji 2009/90/WE do wykazu aktów unijnych na mocy art. 16 Traktatu.
- (24) Ramy współpracy regionalnej ustanowione przez Wspólnotę Energetyczną oraz pomoc oferowana przez jej instytucje i organy mogą mieć podstawowe znaczenie dla przygotowania skutecznego wdrożenia dyrektywy 2000/60/WE.
- (25) Zgodnie z art. 94 traktatu instytucje są zobowiązane interpretować wszelkie terminy lub inne pojęcia wykorzystane w traktacie, które wywodzą się z prawa Unii, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (26) Grupa Zadaniowa ds. Środowiska podczas posiedzeń w dniach [xxx] i [xxx] szczegółowo przeanalizowała wniosek i zaleciła jego przyjęcie po wprowadzeniu szeregu dostosowań, które uwzględniono w niniejszej decyzji. Komisja Europejska zaakceptowała te dostosowania.

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu (Dz.U. L 372 z 27.12.2006, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/118/2014-07-11>).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/105/2013-09-13>).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Komisji 2009/90/WE z dnia 31 lipca 2009 r. ustanawiająca, na mocy dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, specyfikacje techniczne w zakresie analizy i monitorowania stanu chemicznego wód (Dz.U. L 201 z 1.8.2009, s. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/90/oj>).

- (27) Stała Grupa Wysokiego Szczebla na posiedzeniach w dniach [xxx] i [xxx] opracowała niniejszą decyzję i zaproponowała jej przyjęcie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W Traktacie o Wspólnocie Energetycznej wprowadza się następujące zmiany:

- (1) w art. 16 dodaje się pkt [XX], [XX], [XX] i [XX] w brzmieniu:

„(XX) dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej,

(XX) dyrektywę 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu,

(XX) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywę Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniającą dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady,

(XX) dyrektywę Komisji 2009/90/WE z dnia 31 lipca 2009 r. ustanawiającą, na mocy dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, specyfikacje techniczne w zakresie analizy i monitorowania stanu chemicznego wód.”;

- (2) w załączniku II dodaje się pkt [XX], [XX], [XX] i [XX] w brzmieniu:

„[XX]. Każda z Umawiających się Stron wdraża dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej do dnia [pięć lat od daty przyjęcia niniejszej decyzji] r., bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z procesu przystąpienia do Unii i innych zobowiązań międzynarodowych.

[XX]. Każda z Umawiających się Stron wdraża dyrektywę 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu do dnia [pięć lat od daty przyjęcia niniejszej decyzji] r., bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z procesu przystąpienia do Unii i innych zobowiązań międzynarodowych.

[XX]. Każda z Umawiających się Stron wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniającą dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady do dnia [pięć lat od daty przyjęcia niniejszej decyzji] r., bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z procesu przystąpienia do Unii i innych zobowiązań międzynarodowych.

[XX]. Każda z Umawiających się Stron wdraża dyrektywę Komisji 2009/90/WE z dnia 31 lipca 2009 r. ustanawiającą, zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, specyfikacje techniczne w zakresie analizy chemicznej i monitorowania stanu wód do dnia [pięć lat od daty przyjęcia niniejszej decyzji] r., bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z procesu przystąpienia do Unii i innych zobowiązań międzynarodowych.”.

Artykuł 2

1. Do celów Traktatu o Wspólnocie Energetycznej poniższe odniesienia w dyrektywach wymienionych w art. 1 ust. 1 rozumie się w następujący sposób:

a) „państwo członkowskie” i „państwa członkowskie” odpowiednio jako „Umawiająca się Strona” i „Umawiające się Strony”;

b) „Wspólnota”, „Unia Europejska” i „Unia” jako „Wspólnota Energetyczna”;

- c) „prawodawstwo wspólnotowe”, „przepisy wspólnotowe” i „prawodawstwo Wspólnoty” jako „ustawodawstwo krajowe, w tym przepisy transponujące dorobek prawny objęty Traktatem o Wspólnocie Energetycznej”;
- d) „Komisja” jako „Sekretariat Wspólnoty Energetycznej”.

2. Do celów Traktatu o Wspólnocie Energetycznej zawarte w dyrektywach wymienionych w art. 1 ust. 1 odesłania do innych aktów prawnych Unii i ich przepisów rozumie się jako odesłania do ustawodawstwa krajowego dotyczącego tej samej dziedziny co te akty prawne Unii, w tym przepisów transponujących odpowiedni dorobek prawny objęty Traktatem o Wspólnocie Energetycznej.

3. Dostosowania, o których mowa w art. 3–6, stosuje się oprócz dostosowań, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 3

Do celów tytułu II Traktatu o Wspólnocie Energetycznej następujące przepisy dyrektywy 2000/60/WE odczytuje się z uwzględnieniem poniższych dostosowań:

1) art. 3 ust. 7 i 8 otrzymuje brzmienie:

„7. Umawiające się Strony wyznaczają właściwą władzę do dnia [pięć lat od daty przyjęcia niniejszej decyzji] r.

8. Umawiające się Strony dostarczają Sekretariatowi Wspólnoty Energetycznej (zwanemu dalej »Sekretariatem«) wykaz swoich właściwych władz oraz właściwych władz w zakresie wszystkich organów międzynarodowych, w których uczestniczą, najpóźniej do dnia [pięć lat od daty przyjęcia niniejszej decyzji] r. W odniesieniu do każdej właściwej władzy zostaną dostarczone informacje określone w załączniku I.”;

2) wyznaczony w art. 9 ust. 1 termin „do końca 2010 r.” odczytuje się jako „do dnia [dwanaście lat od daty przyjęcia niniejszej decyzji] r.”;

3) terminy określone jako „[x] lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy” rozumie się jako „[x + 2] lat od daty przyjęcia decyzji 202x/xx/MC-EnC”;

4) do celów identyfikacji odpowiednich ekoregionów ekoregiony wymienione w pkt 1.2.3 i 1.2.4 załącznika II i przedstawione na mapie B w załączniku XI uzupełnia się o „Morze Czarne”;

5) pkt 1.4.1 ppkt (vii), (viii) i (ix) załącznika V odczytuje się w następujący sposób:

„(vii) Sekretariat przygotowuje projekt rejestru miejsc przewidzianych do stworzenia sieci interkalibracji do dnia [pięć lat od daty przyjęcia niniejszej decyzji] r. Ostateczny rejestr miejsc zostanie ustalony do dnia [sześć lat od daty przyjęcia niniejszej decyzji] r. i zostanie opublikowany przez Sekretariat.

(viii) Sekretariat i Umawiające się Strony kończą działania interkalibracji w ciągu 18 miesięcy od daty opublikowania końcowego rejestru.

(ix) Wyniki interkalibracji oraz wartości ustalone dla klasyfikacji systemów monitorowania Umawiających się Stron publikowane są przez Sekretariat w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia interkalibracji.”;

6) art. 8 ust. 3 oraz art. 16–22, 24, 25 i 26 nie mają zastosowania.

Artykuł 4

Do celów tytułu II Traktatu o Wspólnocie Energetycznej następujące przepisy dyrektywy 2006/118/WE odczytuje się z uwzględnieniem poniższych dostosowań:

1) lata referencyjne przewidziane w art. 2 pkt 6 to dwa lata od utworzenia programów monitorowania stanu wód wdrożonych zgodnie z art. 8 dyrektywy 2000/60/WE;

2) wyznaczony w art. 3 ust. 5 termin „do dnia 22 grudnia 2008 r.” odczytuje się jako „do dnia [dziesięć lat od daty przyjęcia niniejszej decyzji] r.”;

3) załącznik IV część A pkt 2 lit. a) ppkt (ii) odczytuje się w następujący sposób:

„umożliwienia identyfikacji takich trendów wzrostowych w czasie pozwalającym na zastosowanie środków mających na celu zapobieżenie lub co najmniej możliwie najdalej idące złagodzenie istotnych dla środowiska niekorzystnych zmian w jakości wód podziemnych. Identyfikacja taka będzie dokonana po raz pierwszy do dnia [jedenaście lat od daty przyjęcia niniejszej decyzji] r., a następnie nie rzadziej niż co sześć lat;”;

4) art. 3 ust. 7 i art. 7–14 nie mają zastosowania.

Artykuł 5

Do celów tytułu II Traktatu o Wspólnocie Energetycznej następujące przepisy dyrektywy 2008/105/WE odczytuje się z uwzględnieniem poniższych dostosowań:

1) art. 5 odczytuje się w następujący sposób:

„1. Na podstawie informacji zebranych zgodnie z art. 5 i 8 dyrektywy 2000/60/WE oraz innych dostępnych danych Umawiające się Strony opracowują wykaz, obejmujący mapy, jeżeli są dostępne, emisji, zrzutów i strat wszystkich substancji priorytetowych i substancji zanieczyszczających wymienionych w części A załącznika I do niniejszej dyrektywy dla każdego obszaru dorzecza lub części obszaru dorzecza znajdujących się na ich terytorium, w tym, w stosownych przypadkach, ich stężenie w osadach oraz florze i faunie.

2. Okres referencyjny dla określenia wartości substancji zanieczyszczających, które zostaną umieszczone w wykazach, o których mowa w ust. 1, wynosi jeden rok między rokiem 2034 a 2036.

3. Umawiające się Strony przekazują Sekretariatowi wykazy opracowane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, określające w nich odnośne okresy referencyjne, zgodnie z wymogami w zakresie sprawozdawczości ustanowionymi w art. 15 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE.

4. Umawiające się Strony uaktualniają swoje wykazy w ramach przeglądów analiz określonych w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE.

Okresem referencyjnym dla ustalenia wartości w uaktualnionych wykazach jest rok poprzedzający przewidzianą datę zakończenia analizy.

Umawiające się Strony publikują uaktualnione wykazy w swoich uaktualnionych planach gospodarowania wodami w dorzeczach zgodnie z art. 13 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE.”;

2) art. 3 ust. 1a, 7, 8a i 8b oraz art. 7–15 nie mają zastosowania.

Artykuł 6

Do celów tytułu II Traktatu o Wspólnocie Energetycznej art. 7, 8 i 9 dyrektywy 2009/90/WE nie mają zastosowania.

Artykuł 7

1. Umawiające się strony wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania dyrektyw 2000/60/WE, 2008/105/WE, 2006/118/WE i 2009/90/WE do dnia [pięć lat od daty przyjęcia niniejszej decyzji] r., bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z procesu przystąpienia do Unii i innych zobowiązań międzynarodowych. Niezwłocznie powiadamiają o tym Sekretariat.

2. Przyjęte przez umawiające się strony środki, o których mowa w ust. 1, zawierają odniesienia do niniejszej decyzji i odpowiedniej dyrektywy transponowanej przez dany środek lub odniesienia takie towarzyszą ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takich odniesień określone są przez umawiające się strony.

3. Umawiające się strony przekazują Sekretariatowi tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą decyzją i dyrektywami, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia przez Radę Ministerialną.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja skierowana jest do umawiających się stron Traktatu o Wspólnocie Energetycznej.

Sporządzono w [xxx] dnia [DATA] r.

*W imieniu Rady Ministerialnej
(Przewodniczący/Przewodnicząca)*
